

ger det efter vores opfattelse ikke sammen med retsplejelovens bestemmelser.

I retsplejelovens § 169 står der:

»Tjenestemænd eller andre, der handler i offentligt eller dermed ligestillet hverv, må ikke uden samtykke af vedkommende myndighed afkræves vidneforklaring om forhold, med hensyn til hvilke der i det offentlige interesse påhviler dem tavshedspligt.«

Konkret mener vi, at det her kan betyde, at regeringen, hvis den ønsker det, kan forhindre domstolene i at få de oplysninger, de har bedt om. Der kan således i praksis forekomme en situation med en person, som ikke er blevet orienteret om den egentlige grund til afslaget, og som indbringer sin sag for domstolene, og der vil regeringen under alle omstændigheder få anden runde ved at bruge bestemmelsen i § 169, stk. 2, 3. pkt., og henvise til statens sikkerhed.

Kl. 11.55

Indenrigsministeren sagde også, at det fortsat er nævnet, der skal afgøre, om udvisning skal finde sted. Det er rigtigt, at Flygtningænævnet ikke skal forholde sig til selve asylsagen – den tager regeringen på sin kappe – men nævnet har ikke det fornødne grundlag for at træffe en afgørelse i overensstemmelse med § 31, altså forbudet mod refoulement i udlændingeloven, da nævnet ikke kender det rigtige grundlag for asylafslaget.

For et nævn vil det være afgørende at få kendskab til alle dele af en sag, der omhandler udvisning. Det kan trods alt være et spørgsmål om den pågældendes helbred. Af den grund er det vigtigt at understrege, at nævnet bliver involveret i denne type sager, også selv om regeringen hævder, at det er den, der står med ansvaret.

I den forbindelse er det for os vigtigt at understrege, at den hemmelige retspleje i asylsager ikke kun omfatter nævnets rolle, men også Udlændingestyrelsens. Her vil bestemmelserne om ikke at oplyse over for ansøgeren, hvad grundlaget for afslaget reelt er, gælde.

Som et yderligere eksempel på, hvordan udlændingemyndighederne bliver underordnet efterretningstjenesten, skal det nævnes, at det, hvis efterretningstjenesterne finder det nyttigt, også bliver muligt med den nye lov at give opholdstilladelse til folk, som bestemmer i stedet burde stilles for en dommer. Ud over at eventuelle krigsforbrydere, terrorister, folkemordere og andre vil kunne få lov at gå frit omkring i landet, vil det i realiteten efter vores opfattelse være en

alvorlig krænkelse af troværdigheden i Udlændingestyrelsens sagsbehandling – også set med offentlighedens øjne – for hvordan kan man have tillid til et system, som ikke effektivt, hurtigt og uden ophold griber ind over for terrorister, men blot slår hælene sammen, hvis det er det, efterretningstjenesten ønsker?

I forbindelse med anden behandling henviste fru Elisabeth Arnold til FN's beslutning om, at medlemsstaterne skal nægte at give asyl eller beskyttelse til terrorister eller folk, der mistænkes for terrorisme. Det er fuldstændig korrekt, men jeg vil også gentage, at der står ikke i resolutionen, at præcis disse mennesker skal fratages almindelige retsgarantier. Der står ikke, at der skal indføres en hemmelig retspleje. Tværtimod står der det modsatte; der står, at den afvisning netop skal ske under henvisning til normale internationale standarder for menneskeret-tigheder.

Det betyder efter vores opfattelse, at der ikke skal begås overgreb mod personer, at de ikke kan udsættes for en uretfærdig retspleje, og at de får mulighed for at forsvare sig mod beskyldninger. Det er for os noget fuldstændig elementært, at et menneske, der udsættes for en anklage, får mulighed for at forsvare sig. Det er alt sammen noget, vi mener, De Radikale har valgt at se bort fra i denne her sammenhæng, hvilket vi beklager, fordi De Radikale i andre sammenhænge har en klar holdning til forsvar for menneskerettighederne.

På denne her baggrund vil jeg godt gentage det spørgsmål, jeg stillede til indenrigsministeren i forbindelse med anden behandling: Kan indenrigsministeren garantere, at man ikke ved domstolene vil henvise til retsplejelovens § 169, når man behandler denne type af sager.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Det vil nok føre for vidt, hvis jeg går ind i en længere udredning af, hvilke bestemte aspekter der kan være i det her lovforslag, men jeg vil blot sige, at vi fra Det Radikale Venstres side naturligtvis, som hr. Søren Søndergaard rigtigt sagde det, har lagt vægt på FN's Sikkerhedsråds beslutning og dens indhold om ikke at give asyl til terrorister, men vi har også lagt vægt på, at terroristerne jo, uanset at de var terrorister, ikke måtte sendes tilbage til et land, hvor de risikerede f.eks. at komme i et despotisk styres kløer og blive henrettet eller på anden måde udsat for umenneskelig eller uværdig behandling.